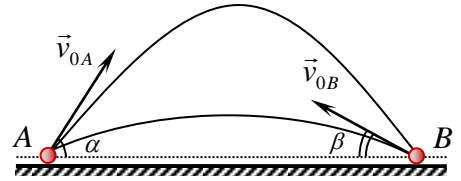

1. A և B կետերից միևնույն $v_0 = 20$ մ/վ սկզբնական արագությամբ միաժամանակ նետում ենք երկու մարմիններ: A կետից $\alpha = 75^\circ$ անկյան տակ նետված մարմինը գետնին է ընկնում B կետում, իսկ B կետից նետվածը՝ A կետում:

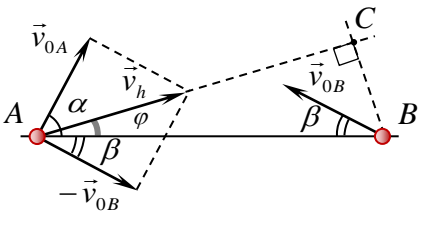

1) Նետման պահից որքա՞ն ժամանակ անց մարմինները կունենան նվազագույն հեռավորություն: /3 միավոր/

2) Որքա՞ն է այդ հեռավորությունը: /1 միավոր/

Լուծում: Մարմինների սկզբնական արագությունների և թռիչքի հասողությունների հավասար լինելուց հեշտությամբ կարելի է ստանալ հետևյալ կապը նրանց նետման անկյունների միջև՝

$\alpha + \beta = 90^\circ$: Այստեղից պարզ է դառնում, որ նետման պահին մարմինների սկզբնական արագությունները փոխուղղահայաց են ($\vec{v}_{0A} \perp \vec{v}_{0B}$): Քննարկենք մի

մարմնի հարաբերական շարժումը մյուսի նկատմամբ: Օգտվելով հարաբերական արագության բանաձևից համոզվում ենք, որ առաջին մարմնի շարժումը երկրորդի նկատմամբ ուղղագիծ հավասարաչափ է:

Հարաբերական արագության $\vec{v}_h$ վեկտորի և AB ուղղի միջև կազմած անկյունը նշանակենք φ - ով: Շարժման ընթացքում մարմինների միջև որոնելի նվազագույն հեռավորությունը գտնելու համար B կետից անհրաժեշտ է առաջին մարմնի հարաբերական շարժման ուղղությամբ տանել BC ուղղահայացը և որոշել դրա երկարությունը: $v_{0A} = v_{0B} = v_0$ և $\vec{v}_{0A} \perp \vec{v}_{0B}$

պայմաններից հետևում է, որ $v_h = \sqrt{2}v_0$: Գծագրից երևում է, որ $\varphi = 45^\circ - \beta = 30^\circ$: Այստեղից պարզ է դառնում, որ $BC = AB/2$ և, օգտվելով անկյան տակ նետված մարմնի հասողության բանաձևից, մարմինների միջև նվազագույն հեռավորության համար ստանում ենք՝

$$BC = \frac{1}{2} \frac{v_0^2 \sin 2\alpha}{g} = 10 \text{ մ:}$$

Մինչև նվազագույն հեռավորությամբ C կետ հասնելը առաջին մարմինը երկրորդի նկատմամբ շարժվում է $AC = BC \operatorname{ctg} \varphi$ չափով՝ $v_h = \sqrt{2}v_0$ հարաբերական արագությամբ: Հետևաբար որոնելի ժամանակի համար ստանում ենք՝

$$t = \frac{AC}{v_h} = \frac{BC \operatorname{ctg} \varphi}{\sqrt{2}v_0} \approx 0.61 \text{ վ:}$$

2. 30 կգ զանգվածով սահնակը 10 մ բարձրությամբ թեք լանջով սկսում է սահել ներքև հասնելով լանջի հիմքին: Լանջի թեքության անկյունը հորիզոնի նկատմամբ 30° է: Շփման գործակիցն ամբողջ ճանապարհին գծային օրենքով աճում է 0,46 - ից (10 մ բարձրության վրա) մինչև 0,7 (հիմքում): Ընդունել $\operatorname{tg} 30^\circ = 0,58$:

1) Ի՞նչ կինետիկ էներգիայով օժտված կլինի սահնակը լանջի հիմքում: /1 միավոր/

2) Ի՞նչ բարձրության վրա սահնակի կինետիկ էներգիան կլինի առավելագույնը: /1.5 միավոր/

3) Որքա՞ն է սահնակը 10 մ բարձրությունից մինչև բլրի հիմքը սահելու ժամանակը: /2.5 միավոր/

Լուծում: 1) Համաձայն խնդրի պայմանի՝ շփման գործակիցն ամբողջ ճանապարհին նվազում է գծային օրենքով և քանի որ թեք հարթության հակազդեցության ուժը մնում է անփոփոխ, ապա ամբողջ ճանապարհին գծային օրենքով նվազում է նաև սահքի շփման ուժի մոդուլը: Չետևաբար՝

$$A_{2\Phi} = -F_{\gamma\Phi, \text{միջ}} L = -\mu_{\text{միջ}} mg \cos \alpha L \quad \text{որտեղ՝}$$

$$\mu_{\text{միջ}} = \frac{\mu_0 + \mu_H}{2} \quad (\text{քանի որ շփման գործակիցը նվազում է գծային օրենքով}), \text{ իսկ՝} \quad L = \frac{H}{\sin \alpha} :$$

Այս հավասարումներից՝

$$A_{2\Phi} = -\frac{\mu_0 + \mu_H}{2} mgH = -3000 \text{ Ջ} :$$

Երբ սահնակը դադարի վիճակից սկսի սահել H բարձրությունից, ապա համաձայն լրիվ մեխանիկական էներգիայի փոփոխության թեորեմի՝ $A_{2\Phi} = E_{\text{տԱ}} - E_{\text{տԲ}}$, կամ՝

$$A_{2\Phi} = E_{\text{կ}}(0) - mgH, \quad \text{որտեղից՝} \quad E_{\text{կ}}(0) = A_{2\Phi} + mgH = -3000 + 3000 = 0 :$$

2) Սահնակի արագությունը, ինչպես նաև կինետիկ էներգիան կնդունի առավելագույն արժեք երբ սահնակի վրա ազդող ուժերի համազորը հավասարվի զրոյի՝

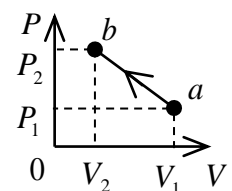
$$mg \sin \alpha = \mu_{h_0} mg \cos \alpha \Rightarrow \mu_{h_0} = \tan \alpha = 0,58$$

և քանի որ այդ պահին շփման գործակցի արժեքը հավասար է լանջի հիմքում և գագաթում շփման գործակիցների թվաբանական միջինին, ապա ակնհայտ է, որ $h_0 = H/2 = 5$ մ:

3) Ներքև սահելիս սահնակի վրա ազդող համազոր ուժը քվադրատաձևական է: Քվադրիկոշտությունը կարելի է որոշել դիտարկելով սահնակի սկզբնական «լայնույթային» դիրքը, երբ նրա վրա ազդող ուժը $F_0 = mg \sin \alpha - \mu_H mg \cos \alpha$ է, իսկ հեռավորությունը «հավասարակշռության» դիրքից՝ $x_0 = H/2 \sin \alpha = h = 10$ մ: Ուրեմն՝ $k = F_0/x_0$: Օգտվելով ստացվածից, և հաշվի առնելով, որ որոնելի ժամանակը հավասար է համապատասխան ներդաշնակ տատանումների պարբերության կեսին ստանում ենք

$$t = \pi \sqrt{\frac{m}{k}} = \pi \sqrt{\frac{H}{g(\sin \alpha - \mu_H \cos \alpha)}} = 9,85 \text{ վ} :$$

3. 100/83 մոլ քանակով միատոմ իդեալական գազն անվերջ դանդաղ անցում է կատարում a վիճակից b -ին : a վիճակում գազի ծավալը $V_1 = 10$ լ է, ճնշումը՝ $P_1 = 4 \cdot 10^5$ Պա, իսկ b վիճակում նրա ծավալը դառնում է $V_2 = 2$ լ, ճնշումը՝ $P_2 = 12 \cdot 10^5$ Պա:

1) Որքա՞ն է նշված պրոցեսի ընթացքում գազի ամենաբարձր ջերմաստիճանը: /2.5 միավոր/

2) Որքա՞ն է գազի կատարած աշխատանքի մոդուլը սկզբնական վիճակից մինչև ամենաբարձր ջերմաստիճանին համապատասխանող վիճակին հասնելիս: /1.5 միավոր/

Լուծում: 1) Եթե պատկերենք T_1 , T_2 և $T_3 = T_{\max}$ իզոթերմների ընտանիքը, ապա պարզ կդառնա, որ 1 վիճակից մինչև որոշակի 3 վիճակին հասնելը գազի ջերմաստիճանն աճում է, իսկ այնուհետ՝ մինչև 2 վիճակին հասնելը՝ անընդհատ նվազում է: Ամբողջ սեղմման ընթացքում գազի առավելագույն $T_3 = T_{\max}$ ջերմաստիճանը որոշելու համար պարզենք ջերմաստիճանի՝ ծավալից կախման օրենքը:

Համաձայն Սենդեյե-Կլապեյրոնի հավասարման՝ $pV = \mathcal{G}RT$ (1):

Քանի որ գազի ճնշումը սեղմման ընթացքում ծավալից կախված փոփոխվում է գծայնորեն, ապա կարող ենք գրել, որ $p = p_0 - kV$ (2), որտեղ p_0 և k հաստատունները կարող ենք որոշել խնդրի պայմաններից. $k = \frac{p_2 - p_1}{V_1 - V_2} = 10^8 \text{ Պա/մ}^3$ (3), իսկ՝

$$p_0 = p_1 + kV_1 = 14 \cdot 10^5 \text{ Պա} \quad (4):$$

(2) հավասարումը տեղադրելով (1) հավասարման մեջ կստանանք՝

$$T(V) = \frac{1}{\mathcal{G}R} (p_0 V - kV^2) \quad (5):$$

Ածանցելով (5) հավասարումն ըստ V ծավալի և այդ ածանցյալը հավասարեցնելով զրոյի կստանանք՝ $T'(V_3) = 0 = \frac{1}{\mathcal{G}R} (p_0 - 2kV_3)$, որտեղից՝ $V_3 = \frac{p_0}{2k} = 7 \cdot 10^{-3} \text{ մ}^3$ (6):

Համաձայն (2) հավասարման՝ $p_3 = p_0 - kV_3 = 7 \cdot 10^5 \text{ Պա}$:

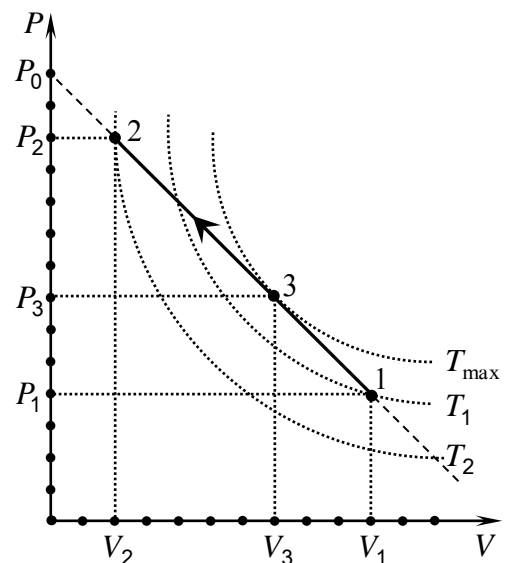
V_3 -ի և p_3 -ի արժեքները տեղադրելով (1) հավասարման մեջ կստանանք՝

$$T_3 = T_{\max} = \frac{p_3 V_3}{\mathcal{G}R} = 490 \text{ Կ}:$$

2) Քանի որ գազի կատարած աշխատանքը թվապես հավասար է ճնշման կախումը ծավալից արտահայտող գրաֆիկի տակ պարփակված պատկերի մակերեսին, իսկ այդ պատկերը քննարկվող դեպքում սեղան է, ապա՝ $|A'_{1,3}| = \left| \frac{p_3 + p_1}{2} (V_3 - V_1) \right| = 1650 \text{ Ջ}:$

4. a շառավղով, m զանգվածով և L ինդուկտիվությամբ գերհաղորդիչ օղակը մագնիսական դաշտում սկսում է ընկնել մեծ բարձրությունից: Մագնիսական դաշտը առանցքահամաչափ է: Օղակի հարթությունը ուղղահայաց է դաշտի համաչափության OZ առանցքին, իսկ կենտրոնը գտնվում է այդ առանցքի վրա: Նկարագրեք օղակի շարժումը, եթե մագնիսական դաշտի ուղղաձիգ բաղադրիչը z -ից կախված է $B_z = B_0(1 + \alpha z)$ օրենքով: Ժամանակի սկզբնապահին օղակի կենտրոնը գտնվում է $z = 0$ կետում և հոսանքի ուժը զրո է: /6 միավոր/

Լուծում: Քանի որ օղակը գերհաղորդիչ է, ապա դրանում մագնիսական դաշտի հոսքը պահպանվում է: Իրոք $\Phi'(t) = \mathcal{E}$, բայց $\mathcal{E} = IR = 0$ (քանի որ $R = 0$), ուստի, $\Phi = const$:

Հետևաբար $\Phi = B_z S + LI = B_0 S \Rightarrow B_0 \alpha z + LI = 0 \Rightarrow I = -B_0 \alpha z / L$

Հաշվի առնելով, որ փակ մակերևույթով մագնիսական դաշտի հոսքը զրո է ստանում ենք՝

$$B_r 2\pi a |\Delta z| = -\pi \alpha^2 B_0 \alpha |\Delta z|$$

որտեղից՝ $B_r = -\alpha B_0 a / 2$: Հետևաբար օղակի վրա ազդող Ամպերի ուժի համար ստանում ենք հետևյալ արտահայտությունը

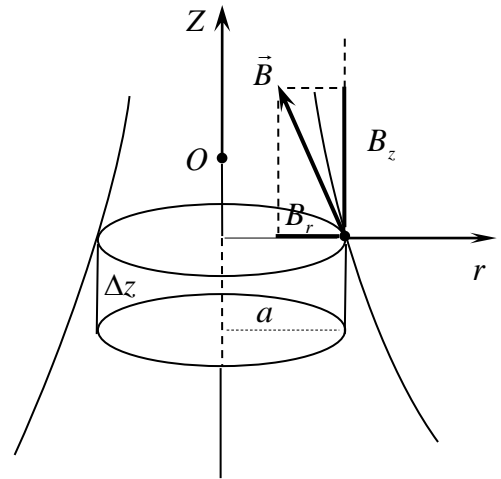
$$F_A = I |B_r| 2\pi a = -\alpha^2 B_0^2 a^2 z / L$$

Այսպիսով, օղակի վրա ազդող համագոր ուժի պրոյեկցիայի համար ստանում ենք հետևյալ տեսքը՝ $F_z = -mg - kz$, որտեղ՝ $k = \alpha^2 B_0^2 a^2 / L$:

Օղակի վրա ազդող քվադրատաձևական ուժի ազդեցության հետևանքով այն կկատարի

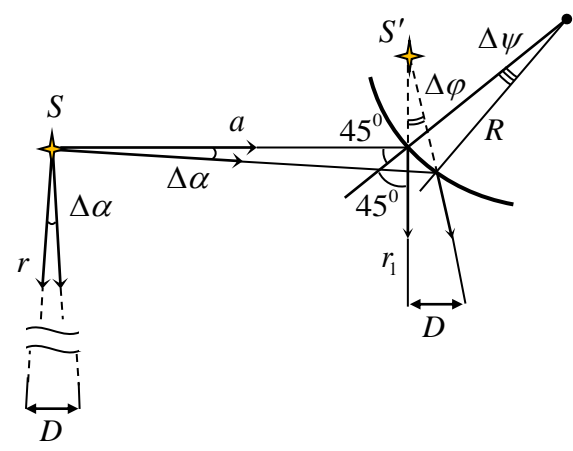
$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}} = 2\pi \frac{\sqrt{mL}}{\alpha B_0 a}$$

պարբերությամբ ներդաշնակ տատանումներ:

5. Ուշ գիշերով ուղիղ տուն տանող ճանապարհով վերադարձող ճանապարհորդը $r = 5$ կմ հեռավորությունից արդեն նկատեց տան լուսամուտներից մեկից առկայծող վառվող լամպի լույսը: Հարևան լուսամուտի դիմաց տեղադրված էր հայելային գնդաձև խաղալիքներով զարդարված ամանօրյա եղնին: Գնահատել տնից ունեցած այն հեռավորությունը, որտեղից արդեն ճանապարհորդին տեսանելի կլինի լամպի արտացոլանքը տոնածառի խաղալիքից՝ համարելով, որ վերջինս $d = 10$ սմ տրամագծով իդեալական գնդային հայելային մակերևույթ է: Լամպից խաղալիք հեռավորությունը $a = 1,8$ մ է և ուղղահայաց է ճանապարհին: /6 միավոր/

Լուծում: S լամպը, ինչպես նաև գնդային մակերևույթից լույսի անդրադարձման արդյունքում առաջացած նրա S' պատկերը կարելի է համարել կետային աղբյուրներ, որոնք ճառագայթում են համասեռ բոլոր ուղղություններով: Մարդուց r հեռավորության վրա գտնվող լամպից աչքն ընկնող եզրային ճառագայթների տարամիտման անկյունը $\Delta\alpha = D/r$ է, որտեղ D -ն ակնաբիբի տրամագիծն է: Պարզ է, որ այդ անկյան սահմաններում տարածվող ճառագայթները գնդից անդրադարձնալուց հետո կտարամիտեն արդեն մեծ $\Delta\phi$ անկյունով և դրանք բոլորը կնկնեն աչքի վրա անհամեմատ փոքր r_1 հեռավորության վրա, ընդ որում՝ $r\Delta\alpha = r_1\Delta\phi$: Որպեսզի մարդը տեսնի լամպի պատկերը անհրաժեշտ է, որ ճառագայթների անկման անկյունը մոտ լինի 45° և $\Delta\alpha$ տարամիտման անկյունով եզրային ճառագայթների գնդի վրա անկման կետերի

հեռավորությունը կլինի $\frac{a\Delta\alpha}{\cos 45^\circ} = R\Delta\psi$: Ինչպես գիտենք հայելու վրա ընկնող ճառագայթի անկման անկյունը փոխելիս նույն չափով էլ փոխվում է անդրադարձման անկյունը: Բացի այդ եթե հարթ հայելին թեքում են որևէ անկյունով, ապա անդրադարձող ճառագայթը թեքվում է կրկնակի անգամ մեծ անկյունով: Հաշվի առնելով այս ամենը գծագրից պարզ է դառնում, որ

$$\Delta\varphi = 2\Delta\psi + \Delta\alpha = \left(\frac{2\sqrt{2}a}{R} + 1\right)\Delta\alpha,$$

և ուրեմն

$$r_1 = \frac{\Delta\alpha}{\Delta\varphi} r = \frac{r}{\frac{2\sqrt{2}a}{R} + 1} = \frac{r}{\frac{4\sqrt{2}a}{d} + 1} \approx 50 \text{ ս:}$$